

Sygn. akt **III AUa 753/22**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 kwietnia 2024 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Wiesława Stachowiak

Protokolant: Beata Tonak

po rozpoznaniu w dniu 10 kwietnia 2024 r. w Poznaniu na posiedzeniu niejawnym

sprawy **Spółdzielnia Mieszkaniowa Osiedle (...) w P.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

przy udziale ubezpieczonej **U. T.** i zainteresowanej (...) S.A. z siedzibą w W.

o wysokość podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne

na skutek apelacji Spółdzielni Mieszkaniowej „Osiedle (...)” w P.

od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 23 marca 2022 r. sygn. akt VIII U 2236/20

1. oddała apelację;

2. zasądza od odwołującej Spółdzielni Mieszkaniowej „Osiedle (...)” w P. i zainteresowanej (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddziału w P. kwoty po 1350,00 złotych (słownie: tysiąc trzysta pięćdziesiąt złotych) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, za czas od dnia uprawomocnienia się orzeczenia, którym je zasądzono, do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

	Wiesława Stachowiak	
--	---------------------	--

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 14 września 2020 r., Nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P., stwierdził, że przychód z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u płatnika składek Spółdzielnia Mieszkaniowa „Osiedle (...)” w P. oraz przychody uzyskane przez ubezpieczoną **U. T.** z tytułu umowy zlecenia, zawartej z (...) S.A., stanowią podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne z tytułu pracy świadczonej w ramach umowy cywilnoprawnej, realizowanej na rzecz własnego pracodawcy Spółdzielnia Mieszkaniowa „Osiedle (...)” i wynoszą kwoty szczegółowo opisane w treści decyzji.

Spółdzielnia Mieszkaniowa „Osiedle (...)” w P. wniosła odwołanie od powyższej decyzji. Odwołująca domagała się zmiany zaskarżonej decyzji w ten sposób, że podstawa wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne

i ubezpieczenie zdrowotne z tytułu zatrudnienia ubezpieczonej na podstawie umowy o pracę u płatnika składek nie uległa zmianie oraz, że wymiaru tych składek nie ustala się od kwot przychodów, uzyskiwanych przez ubezpieczoną z tytułu zawartej przez nią umowy zlecenia z (...) S.A., za okresy, rodzaje ubezpieczeń i z podstawą wymiaru składek, wymienionych w zaskarżonej decyzji. Nadto, odwołująca wniosła o zasądzenie od organu rentowego na swoją rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Okręgowy nie wzywał ubezpieczonej U. T. do udziału w postępowaniu odrębnym postanowieniem, bowiem była ona już stroną postępowania administracyjnego przed organem rentowym i adresatką decyzji, stając się automatycznie stroną postępowania odwoławczego.

Postanowieniem z dnia 18 grudnia 2020 r. Sąd Okręgowy zawiadomił o toczącym się postępowaniu (...) S.A.

W piśmie z dnia 8 lutego 2021 r. (...) S.A. w Ł. oświadczyła, że przystępuje do sprawy w charakterze zainteresowanej oraz przyłącza się do odwołania Spółdzielni Mieszkaniowej „Osiedle (...)” w P..

(...) S.A. w Ł. (KRS (...)) uległa przekształceniom, po których jej następca prawny kontynuuje działalność pod firmą (...) S.A. w W. (KRS (...)).

Wyrokiem z dnia 23 marca 2022r. Sąd Okręgowy w Poznaniu w sprawie VIII U 2236/20:

1. oddalił odwołanie,
2. zasądził od odwołującej na rzecz pozwanego organu rentowego kwotę 3.600 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (kosztów zastępstwa procesowego).

Powyższe rozstrzygnięcie zostało wydane w oparciu o następujące ustalenia faktyczne i prawne:

Spółdzielnia Mieszkaniowa „Osiedle (...)” w P. jest wpisana do Rejestru Spółdzielni (KRS (...)). Odwołująca działa w oparciu o przepisy ustawy – Prawo spółdzielcze, ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych, innych ustaw oraz statutu z dnia 18 stycznia 2002 r.

Celem spółdzielni jest zaspokajanie potrzeb mieszkaniowych i innych potrzeb członków oraz ich rodzin przez dostarczanie członkom samodzielnych lokali mieszkalnych lub domów jednorodzinnych, a także lokali o innym przeznaczeniu. Członkowie spółdzielni, właściciele lokali, niebędący członkami i osoby, którym przysługuje spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu, w świetle §72 statutu są zobowiązani uczestniczyć w pokrywaniu kosztów, związanych z eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości w częściach przypadających na ich lokale, eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości, stanowiących mienie Spółdzielni przez uiszczanie opłat, zgodnie z postanowieniami statutu.

Odwołująca spółdzielnia skupia łącznie 15 osiedli mieszkalnych, 10 domów kultury, kilkanaście świetlic oraz klubów, urozmaicających życie kulturalne mieszkańców. Przedmiot działalności odwołującej został szczegółowo określony w §4 statutu z dnia 18 stycznia 2002 r.; jest nim między innymi działalność związana z obsługą rynku nieruchomości, wykonywana na zlecenie, w tym zarządzanie nieruchomościami na zlecenie.

Spółdzielnią kieruje trzyosobowy Zarząd, którego Prezesem jest T. S.. Zastępcą Prezesa ds. ekonomicznych jest A. T.. W ramach udzielonych przez Zarząd pełnomocnictw, wyodrębnionymi organizacyjnie i gospodarczo jednostkami, tj. Osiedlami i Zakładem Budowlano- (...) kierują pełnomocnicy Zarządu - Kierownicy Osiedli.

Zainteresowana (...) Towarzystwo (...) w W. (poprzedni: (...) S.A. w Ł., jeszcze wcześniej Konsorcjum (...) S.A.) prowadzi działalność ubezpieczeniową – ubezpieczenia osobowe oraz majątkowe.

W latach 1998 – 2006 poszczególne Kierownictwa Osiedli, wchodzące w skład odwołującej spółdzielni (Piaستowski, J., Oświecienia, Powstań Narodowych, Armii Krajowej, etc.) zawierały indywidualne umowy z ówczesną (...) S.A., a następnie (...) S.A., których przedmiotem była techniczna obsługa – kompleksowego ubezpieczenia

mieszkań w ramach opłaty za używanie lokalu przez odwołującą, w zakresie poboru zadeklarowanej przez członków spółdzielni miesięcznej składki ubezpieczeniowej, a następnie rozliczanie jej z ubezpieczycielem. Przedmiotowe umowy zawierały nadto informację o zakresie ubezpieczenia. Suma ubezpieczenia natomiast była podawana przez lokatora w indywidualnym wniosku o zawarcie kompleksowego ubezpieczenia mieszkania. Odwołująca na podstawie przedmiotowych umów, zobowiązała się do przyjmowania miesięcznej składki ubezpieczenia mieszkania, płatnej w czynszu od swoich lokatorów, którzy dobrowolnie zadeklarowali chęć ubezpieczenia lokalu (np. mieszkania), a następnie do przekazywania zebranych kwot wraz z aktualizowanym miesięcznym wykazem tych osób. Tytułem wynagrodzenia za techniczną obsługę poboru składki i przyjmowania zgłoszeń szkód, odwołująca spółdzielnia otrzymywała od ubezpieczyciela 10% zainkasowanej i przekazywanej składki (obsługa była zwolniona z VAT-u). Rozliczenie należnego wynagrodzenia następowało w systemie miesięcznym na podstawie rachunku Spółdzielni Mieszkaniowej.

Dnia 27 stycznia 2016 r. (...) S.A. w Ł. Oddział w P. zawarła ze Spółdzielnią Mieszkaniową „Osiedle (...)” w P. Umowę (...) nr (...)_00_ (...). Przedmiotem tej umowy było określenie warunków, na jakich Spółdzielnia będzie świadczyć usługi administracyjne w zakresie umów ubezpieczenia, zawartych w (...) S.A. przez mieszkańców Spółdzielni. Usługi te miały polegać na pobieraniu od ubezpieczonych należnej składki i przekazywaniu jej do (...) S.A. oraz wsparciu działań marketingowych i prewencyjnych, prowadzonych przez (...) S.A. w zasobach mieszkaniowych Spółdzielni, m.in. dystrybucja ulotek reklamowych, wskazanie miejsc do umieszczenia materiałów reklamowych (...), udostępnienie miejsca na stronie www Spółdzielni, sporządzanie miesięcznych wykazów ubezpieczonych. Czynności te Spółdzielnia była zobowiązana wykonywać we własnym zakresie i przy wykorzystaniu własnych zasobów. W praktyce m.in. pracownicy odwołującej sprawdzali, czy dany mieszkaniec ma ubezpieczone mieszkanie, czy uiszczył składkę i w jakiej wysokości, czy zrobił to w terminie; było to dodatkowe obciążenie dla nich. Jeżeli jakiś mieszkaniec zdecydował się na ubezpieczenie mieszkania, wówczas Spółdzielnia na nowo ustalała dla niego wysokość miesięcznego czynszu z uwzględnieniem wysokości należnej składki na to ubezpieczenie. Składka na ubezpieczenie wpływała w ramach jednej opłaty miesięcznej wraz z czynszem do Spółdzielni, która następnie rozksięgowywała ją i kwotę, odpowiadającą składce na ubezpieczenie, przekazywała do (...) S.A. Za czynności te (...) S.A. zobowiązała się do wypłaty wynagrodzenia w wysokości netto 10% sumy miesięcznych składek ubezpieczeniowych z tytułu umów ubezpieczenia, zawartych z mieszkańcami Spółdzielni, przekazanych przez Spółdzielnię na rachunek bankowy (...) S.A. i zarejestrowanych w systemie (...) S.A. Wynagrodzenie było naliczane w okresach miesięcznych i płatne na podstawie faktury, przedstawionej zainteresowanej przez Spółdzielnię. (...) S.A. współpracuje w ten sposób od ponad 20 lat z wieloma spółdzielniami mieszkaniowymi i wspólnotami w całym kraju.

Ubezpieczona U. T. została zatrudniona w Spółdzielni Mieszkaniowej „Osiedle (...)” w P. na podstawie umowy o pracę z dnia 16 grudnia 1981 r., początkowo na stanowisku referenta, a obecnie jako starszy specjalista ds. finansowo-kadrowych, w wymiarze całego etatu. Z tytułu tego zatrudnienia ubezpieczona została zgłoszona przez pracodawcę – płatnika składek do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego od dnia 1 stycznia 1999 r.

Do obowiązków U. T. należy: prowadzenie bieżącej analizy kont, rozrachunki z członkami i najemcami z tytułu opłat za mieszkanie dla lokali mieszkalnych i użytkowych, obsługa klienta w ramach opłat za mieszkanie, wysyłanie monitów z zapłatą, naliczanie kar za zwłokę, przygotowanie i przekazanie do radcy prawnego dłużników zalegających z opłatami w celu przekazania sprawy do sądu, współpraca z radcą prawnym odnośnie egzekwowania zasądzonych należności z tytułu opłat za mieszkanie, kar za zwłokę i kosztów sądowych, prowadzenie korespondencji z członkami i użytkownikami w ramach prowadzonych kont, sporządzanie not memoriałowych: naliczeń, opłat za mieszkanie, bonifikat zgodnie z wykazem sporządzonym przez kierownika osiedla, przygotowanie dokumentów czynszowych do wprowadzenia do komputera, sporządzanie wydruków komputerowych w ramach prowadzonych kont, wprowadzanie danych do komputera w ramach prowadzonych kont, wprowadzanie zmian dotyczących podwyżek naliczeń opłat dla poszczególnych mieszkań, windykacja zadłużeń czynszowych (wysyłanie monitów, zakładanie teczek, spisywanie zobowiązań spłaty zadłużenia), przygotowanie zmian opłat do współpracy z bankami (stałe zlecenia), współpraca z telewizją kablową – przekazywanie ilości gniazd, podpisywanie odbioru faktur VAT, drukowanie książeczek, wykonywanie innych czynności zleconych przez kierownika osiedla.

Dnia 2 listopada 2006 r. ubezpieczona U. T. zawarła ze swoim pracodawcą (Spółdzielnią Mieszkaniową „Osiedle (...)”) umowę zlecenie. Na podstawie tej umowy zajmowała się pobieraniem składki od mieszkańców ubezpieczających swoje mieszkania, za wynagrodzeniem w kwocie 15% od zainkasowanej i przekazanej do ubezpieczyciela składki, na podstawie wystawianych rachunków.

(...) S.A. we własnym zakresie przygotowuje cyklicznie akcje promocyjne o własnych produktach ubezpieczeniowych, wówczas pracownicy zainteresowanej rekrutują zleceniobiorców m.in. do roznoszenia ulotek reklamowych. Zainteresowana poszukuje zleceniobiorców w pierwszej kolejności wśród pracowników swoich partnerów biznesowych, którym oferuje niezależną umowę cywilnoprawną na wykonanie określonych prac.

Dnia 12 maja 2016 r. (...) S.A. w Ł. Oddział w P. zawarła z U. T. umowę zlecenie nr (...), której przedmiotem było wykonanie przez zleceniobiorczynię prac:

1. czynności w zakresie wykonywania umów ubezpieczenia mienia ze składką płatną miesięcznie zawartych przez mieszkańców zasobów mieszkaniowych zarządzanych przez Spółdzielnię Mieszkaniową „Osiedle (...)” w P. kierownictwo Os. (...) polegające m.in. na sporządzaniu miesięcznych wykazów / list ubezpieczających / ubezpieczonych, którzy opłacili składkę na ubezpieczenie i przekazywaniu ich do (...) oraz na aktualizacji bazy danych w systemach informatycznych (...), oraz inne dodatkowe czynności zlecone przez zleceniodawcę,
2. przeprowadzanie akcji marketingowych polegających m.in. na dystrybucji materiałów marketingowych dotyczących ubezpieczeń mienia będących w ofercie (...) S.A. i przekazywaniu zainteresowanym ogólnych informacji o możliwości zawierania umów ubezpieczenia mienia ze składką płatną miesięcznie.

Umowa została sporządzona na czas od dnia 12 maja 2016 r. na czas nieokreślony z możliwością rozwiązania przez każdą ze stron z zachowaniem miesięcznego okresu wypowiedzenia ze skutkiem na koniec miesiąca. Z tytułu umowy zlecenia z (...) S.A. U. T. została zgłoszona do ubezpieczenia zdrowotnego od dnia 12 maja 2016 r.

Z tytułu wykonywanych czynności, ubezpieczonej przysługiwało wynagrodzenie w wysokości:

- A) za czynności określone w pkt. 1 – 7% od przekazanej na rzecz zleceniodawcy kwoty składki z tytułu umów ubezpieczenia mienia ze składką płatną miesięcznie,
- B) za czynności określone w pkt. 2 (z uwzględnieniem poziomu skuteczności przeprowadzonej akcji marketingowej) – kwotę stanowiącą równowartość pierwszej miesięcznej składki jaka została wpłacona do zleceniodawcy jako ubezpieczyciela w danym miesiącu.

Aneks Nr (...) z dnia 1 lipca 2018 r. wprowadzono zmiany dotyczące wynagrodzenia. Odtąd, z tytułu wykonywanych czynności, ubezpieczonej przysługiwało wynagrodzenie w wysokości:

- 100 zł za każdy nowy wniosek ubezpieczeniowy klienta pozyskany i przyjęty do obsługi technicznej, gdy składka we wniosku jest większa lub równa kwocie 25 zł,
- 50 zł za każdy nowy wniosek ubezpieczeniowy klienta pozyskany i przyjęty do obsługi technicznej, gdy składka jest mniejsza niż 25 zł.

Aneks obowiązywał od dnia 1 lipca 2018 r. do dnia 31 grudnia 2018 r.

O możliwości zawarcia umowy zlecenia z zainteresowaną, U. T. dowiedziała się od przedstawiciela (...) S.A., który zaproponował jej taką formę współpracy. Wykonując tą umowę ubezpieczona informowała mieszkańców o możliwości ubezpieczenia, podczas wizyty w biurze spółdzielni lub też w trakcie rozmowy telefonicznej, albo dołączając do korespondencji ulotkę dotyczącą ubezpieczenia. Dodatkowo ubezpieczona przyjmowała wnioski o ubezpieczenie, umieszczała je na wykazie, wpisywała dane osoby zainteresowanej, a w przypadku rezygnacji z ubezpieczenia

przesyłała informację do (...) S.A. Składkę na ubezpieczenie U. T. doliczała do opłaty za mieszkanie. Listę osób, które zdecydowały się na skorzystanie z oferty ubezpieczenia, ubezpieczona przesyłała do (...) S.A. raz w miesiącu.

Ubezpieczona sporządzała listy osób opłacających składkę i weryfikowała, czy ktoś nie zalega z płatnościami w oparciu o wcześniej przygotowaną listę. Ubezpieczona po nazwisku sprawdzała, który z mieszkańców nie opłacił składek. W sytuacji, gdy składki nie zostały opłacane przez okres 3 miesięcy, ubezpieczona rozwiązywała umowę ubezpieczenia i kierowała wezwania do zapłaty.

U. T. przyjmowała mieszkańców w godzinach działania biura spółdzielni, które jest czynne w godzinach od 7.00 do 15.00, a w poniedziałki i czwartki do godziny 17.00. Również w godzinach pracy wysyłała korespondencję do mieszkańców.

Z tytułu realizacji umowy zlecenia ubezpieczona otrzymywała wynagrodzenie raz na kwartał, w następujących kwotach:

- 07.2016 – 1.035,65 zł,
- 08.2016 – 345,73 zł,
- 10.2016 – 793,99 zł,
- 01.2017 – 1.800,40 zł,
- 04.2017 – 1.356,73 zł,
- 07.2017 – 1.364,60 zł,
- 10.2017 – 1.371,30 zł,
- 01.2018 – 1.380,91 zł,
- 04.2018 – 1.389,22 zł,
- 07.2018 – 1.390,49 zł,
- 10.2018 – 1.395,45 zł,
- 12.2018 – 4.400,00 zł.

Wynagrodzenie w 07.2016 wypłacono na podstawie rachunku wystawionego przez ubezpieczoną, z tytułu realizacji obowiązku „sporządzania wykazów i aktualizacji bazy danych”. Wynagrodzenia w okresie od 08.2016 do 10.2018 wypłacano bez rachunków, w oparciu o dane naliczane automatycznie przez program komputerowy (...), z tytułu realizacji obowiązku „sporządzania wykazów i aktualizacji bazy danych”. Wynagrodzenie w 12.2018 wypłacono na podstawie rachunku wystawionego przez ubezpieczoną, z tytułu realizacji „akcji marketingowych” w okresie od dnia 1 lipca 2018 r. do dnia 15 grudnia 2018 r. Kwota wskazana w rachunku (4.400 zł) wynikała z kalkulacji kwot składek odprowadzonych przez nowo pozyskanych klientów.

Od powyższych wynagrodzeń wypłaconych U. T. przez (...) S.A. naliczono i odprowadzono jedynie składki na ubezpieczenie zdrowotne.

Spółdzielnia miała wiedzę o tym, że zatrudnieni w niej pracownicy etatowi, zawierali z (...) S.A. umowy cywilnoprawne – zlecenia, nie znała jednak treści tych umów, ani wysokości wynagrodzenia proponowanego zleceniobiorcom. Spółdzielnia nie ewidencjonowała na swoje potrzeby tych umów, ani nie miała wiedzy, który konkretnie pracownik ma zawartą taką umowę z towarzystwem.

Spółdzielnia Mieszkaniowa „Osiedle (...)” jest akcjonariuszem (...) S.A., posiadając 13.461, z ogólnej liczby 141.730.747 akcji.

Następnie Sąd Okręgowy przywołał i szczegółowo omówił przepisy stanowiące podstawę prawną rozstrzygnięcia, w tym przede wszystkim art. 8 ust. 2a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

W oparciu o wyżej ustalony stan faktyczny Sąd Okręgowy uznał, że odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Przedmiotem sporu było to, czy odwołująca Spółdzielnia uzyskała w istotnym stopniu korzyści z przejawu działalności realizowanej przez ubezpieczoną w ramach umów cywilnoprawnych, zawartych z (...) S.A., nadto czy współpraca między odwołującą a zainteresowaną była realizowana poprzez umowy zlecenia zawarte między zainteresowaną a pracownikami odwołującej. Organ rentowy w oparciu o wyniki kontroli u płatnika składek uznał, że umowy zlecenia ubezpieczonej, mimo, że zawarte z innym podmiotem niż własny pracodawca, były w istotnej części realizowane na rzecz pracodawcy ubezpieczonej, tj. Spółdzielni.

Bezsporne jest to, że odwołującą i zainteresowaną łączy Umowa Generalna z dnia 27 stycznia 2016 r., określająca zasady współpracy między tymi podmiotami, a nadto, że zainteresowana zawarła z ubezpieczoną, która jest pracownicą odwołującej, umowę cywilnoprawną w czasie trwającego stosunku pracy. Bezsporne jest także to, że odwołująca i zainteresowana prowadzą działalność w odmiennych sferach i w oparciu o odmienne regulacje prawne. Celem spółdzielni jest zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych i administracja nieruchomościami, zainteresowana natomiast jest podmiotem komercyjnym, oferującym odpłatne usługi ubezpieczenia mienia.

Okoliczności te wskazują na potencjał współpracy między odwołującą i zainteresowaną, odwołująca bowiem ma interes w uwolnieniu się od potencjalnego ryzyka szkody, zaistniałej w jej mieniu (w tym dla części wspólnych), aczkolwiek zainteresowana nie jest jedynym podmiotem, oferującym usługi ubezpieczenia mienia na rynku. Kierując się zatem kwestiami ekonomicznymi, oferta zainteresowanej musi nie tylko odpowiadać potrzebom odwołującej, ale także być konkurencyjna na tle innych.

Realizacja umowy zlecenia łączącej ubezpieczoną z (...) S.A. była całkowicie zależna od realizacji Umowy Generalnej łączącej Spółdzielnię Mieszkaniową „Osiedle (...)” z (...) S.A. Zlecenie było możliwe do wykonania tylko przez pracownika Spółdzielni, który miał dostęp do systemu komputerowego i baz danych pracodawcy, obejmujących dane adresowe mieszkańców. Ubezpieczona wykonywała zlecenie miejscu i w godzinach pracy. W tym czasie wysyłała korespondencję do mieszkańców, do której dołączała ulotki dotyczące ubezpieczenia oraz przyjmowała mieszkańców. Realizacja zawartej umowy zlecenie poprzez rozsyłanie materiałów marketingowych w korespondencji kierowanej do mieszkańców, informowanie mieszkańców o możliwości ubezpieczenia, odbieranie wniosków – nie byłaby możliwa, gdyby zleceniobiorczyni nie była pracownicą Spółdzielni i nie korzystała z jej bazy danych i zasobów. (...) S.A. poszukiwała zleceniobiorców, wśród pracowników Spółdzielni, proponując im współpracę w ramach umowy zlecenia. Takie propozycje otrzymywały nie tylko osoby pracujące w biurze Spółdzielni, ale również osoby zatrudnione na stanowisku gospodarzy domów. Zatem w praktyce, zleceniobiorcą nie był nikt, kto nie był pracownikiem Spółdzielni Mieszkaniowej „Osiedle (...)”. Rekrutacji zleceniobiorców dokonano tylko z grona pracowników na terenie Spółdzielni, w miejscu pracy ubezpieczonej. Powyższe świadczy o tym, że umowy zlecenia nie miały samoistnego bytu i były ściśle powiązane z faktem zatrudnienia w Spółdzielni Mieszkaniowej „Osiedle (...)”.

Sąd Okręgowy wskazał na zasadniczą różnicę sytuacji faktycznych i prawnych ubezpieczonej U. T. i innych osób, które (podobnie jak wymieniona) były jednocześnie pracownicami Spółdzielni i zleceniobiorczyniami (...) S.A. Większość pracownic/zleceniobiorczyń jedynie dystrybuowała materiały reklamowo-informacyjne (...) S.A., względnie przekazywała do administracji Spółdzielni wnioski o zawarcie umowy ubezpieczenia już wypełnione przez mieszkańców. Ich wynagrodzenie było kalkulowane według liczby rozdystrybuowanych materiałów, względnie przekazanych, wypełnionych wniosków – niezależnie od ostatecznego rezultatu tych działań promocyjnych.

W konsekwencji, o ile przychód owych pracownic/zleceniobiorczyń był pewny (choć z reguły zupełnie znikomy), to korzyść Spółdzielni (wynikająca z naliczania „prowizji” w wysokości 10% odprowadzanej składki ubezpieczeniowej) była zupełnie hipotetyczna, niepewna, wątpliwa, tak jak niepewne było zawarcie umowy ubezpieczenia i rzetelne opłacanie składki przez zawierających umowy mieszkańców (por. uzasadnienie w sprawie VIII U 2248/20).

Tymczasem, podstawowym zadaniem U. T. było prowadzenie rozliczeń finansowych z mieszkańcami, obejmujących także naliczanie i odprowadzenia składki ubezpieczeniowej oraz przekazywanie stosownych danych do (...) S.A. Za te czynności ubezpieczona otrzymywała wynagrodzenie, kalkulowane jako „7% od przekazanej na rzecz zleceniodawcy kwoty składki z tytułu umów ubezpieczenia mienia ze składką płatną miesięcznie”. To wynagrodzenie było „pewne” (w znaczeniu „jednoznacznie wyliczalne”) dla ubezpieczonej. Równoległe – podstawa wyliczenia owego wynagrodzenia stanowiła również „pewną” podstawę naliczania „prowizji” dla Spółdzielni. Współpraca Spółdzielni z (...) S.A. byłaby niemożliwa bez pracy ubezpieczonej, która prowadziła niezbędne rozliczenia i czuwała nad prowadzeniem stosownych wykazów ubezpieczonych mieszkańców. Między realizacją Umowy Generalnej i umowy zlecenia występowało zatem swoiste „sprzężenie zwrotne” – warunkiem realizacji jednej umowy, była realizacja drugiej i vice versa.

Nawet w obszarze mniejszej aktywności ubezpieczonej, tj. w zakresie prowadzenia akcji promocyjnych, wynagrodzenie było płatne: początkowo w kwocie stanowiącej „równowartość pierwszej miesięcznej składki jaka została wpłacona do zleceniodawcy jako ubezpieczyciela w danym miesiącu” (a nie według liczby rozdyskrebowanych ulotek), a w drugiej połowie 2018 r., w kwocie 100 zł / 50 zł „za każdy nowy wniosek ubezpieczeniowy klienta pozyskany i przyjęty do obsługi technicznej”. Nie ma tutaj zatem elementu niepewności, hipotetyczności, który występował w sytuacji innych pracownic/zleceniobiorczyń.

Korzyścią ubezpieczonej z tytułu realizacji umowy zlecenia było wynagrodzenie otrzymywane co kwartał. Korzyścią Spółdzielni była „prowizja” przewidziana w Umowie Generalnej, związana z obsługą procesu pobierania i przekazywania składek ubezpieczeniowych, którą to pracę wykonywała fizycznie U. T.. Umowa zlecenia nie była więc realizowana tylko i wyłącznie w interesie (...) S.A. Nie ma rozstrzygającego znaczenia to, że dochody Spółdzielni de facto były niewielkie. Dochody te były uzależnione od aktywności pracowników/zleceniobiorców. Spółdzielnia Mieszkaniowa „Osiedle (...)” była więc beneficjentem wykonywanych umów zlecenia i czerpała korzyści z pracy własnych pracowników/zleceniobiorców (w tym w szczególności z pracy U. T.). Pozbawiona doniosłości prawnej jest okoliczność, że obowiązki realizowane przez ubezpieczoną jako zleceniobiorczynię nie pokrywały się z zakresem obowiązków, wynikających ze stosunku pracy i to, że w zakresie realizacji umowy zlecenia ubezpieczona nie podlegała bezpośredniemu nadzorowi pracodawcy.

Mając powyższe na względzie, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie.

O kosztach Sąd Okręgowy orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w związku z § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 265 ze zm.) i uwzględniając wartość przedmiotu sporu wynoszącą 18.025 zł zasądził od odwołującej na rzecz pozwanego organu rentowego kwotę 3.600 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł odwołujący, zaskarżając go w całości i zarzucając:

I. naruszenie prawa procesowego mające istotny wpływ na wynik sprawy tj. art. 233 § 1 k.p.c. poprzez:

a) dokonanie oceny dowodów w sposób wybiórczy, m. in. przez pominięcie zeznań świadków M. Z. i A. H.;

b) przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów i dokonanie dowolnej oceny dowodów w postaci treści umowy generalnej z dnia 27.01.2016 r., umowy zlecenia ubezpieczonej, zeznań świadków M. Z. i A. H.;

II. błąd w ustaleniach faktycznych - co do podstawy faktycznej rozstrzygnięcia obejmującej fakty ustalone przez Sąd pierwszej instancji niezgodnie z rzeczywistym stanem rzeczy;

III. naruszenie prawa materialnego tj. art. 8 ust 2a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez jego błędną wykładnię oraz naruszenie art. 18 ust. 1a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i dokonanie błędnej subsumpcji.

W oparciu o powyższe odwołujący wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zmianę zaskarżonej decyzji i stwierdzenie, że przychody uzyskane przez ubezpieczoną U. T. z tytułu umowy zlecenia zawartej z zainteresowaną (...) nie stanowią podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne u własnego pracodawcy Spółdzielni Mieszkaniowej „Osiedle (...)” w P., zasądzenie od organu rentowego na rzecz odwołującego kosztów procesu za postępowanie przed Sądem I instancji, w tym kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych, a także zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych.

W odpowiedzi na apelację organ rentowy wniósł o jej oddalenie i zasądzenie od odwołującej i zainteresowanej na swoją rzecz kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna.

W ocenie Sądu Apelacyjnego Sąd Okręgowy dokonał prawidłowych ustaleń w zakresie stanu faktycznego sprawy, a także wszechstronnie rozważył zebrany materiał dowodowy i prawidłowo ocenił wiarygodność i moc dowodów zgodnie z art. 233 § 1 k.p.c. Sąd Apelacyjny w pełni przychylił się do powyższych ustaleń oraz dokonanej przez Sąd I instancji wykładni przepisów prawa.

Zgodnie z utrwalonymi poglądami doktryny i orzecznictwa, by podstawa naruszenia prawa procesowego nadawała się do rozpoznania, skarżący powinien określić działanie (zaniechanie) sądu naruszające konkretny przepis postępowania i wskazywać - w nawiązaniu do hipotezy tego przepisu - na czym polegało jego naruszenie a także wpływ tego naruszenia na rozstrzygnięcie.

Wykazanie, że sąd pierwszej instancji naruszył art. 233 § 1 k.p.c., co mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy, nie może być ograniczone do odmiennej interpretacji dowodów zebranych w sprawie, przy jednoczesnym zaniechaniu wykazania, iż ocena przyjęta za podstawę rozstrzygnięcia przekracza granicę swobodnej oceny dowodów, którą wyznaczają czynniki logiczny i ustawowy, zasady doświadczenia życiowego, aktualny stan wiedzy, stan świadomości prawnej i dominujących poglądów na sądowe stosowanie prawa. Jeżeli z określonego materiału dowodowego sąd wyprowadza wnioski logicznie poprawne i zgodne z doświadczeniem życiowym, to ocena sądu nie narusza reguł swobodnej oceny dowodów (art. 233 § 1 k.p.c.) i musi się ostać, choćby w równym stopniu, na podstawie tego materiału dowodowego, dawały się wysnuć wnioski odmienne. Tylko w przypadku, gdy brak jest logiki w wiązaniu wniosków z zebranymi dowodami lub, gdy wnioskowanie sądu wykracza poza schematy logiki formalnej albo, wbrew zasadom doświadczenia życiowego, nie uwzględnia jednoznacznych praktycznych związków przyczynowo-skutkowych, to przeprowadzona przez sąd ocena dowodów może być skutecznie podważona.

Apelacja tak wymaganych zarzutów nie przedstawia i nie wykazuje, aby ocena dowodów była dotknięta powyższymi uchybieniami. Kwestionowanie dokonanej przez Sąd oceny dowodów nie może polegać jedynie na zaprezentowaniu własnych, korzystnych dla skarżącego ustaleń stanu faktycznego, dokonanych na podstawie własnej oceny materiału dowodowego (postanowienie SN z 10 stycznia 2002 r. sygn. II CKN 572/99, Lex nr 53136).

Sąd I instancji szczegółowo wywiódł dla czego określonym dowodom dał wiarę i w jakim zakresie a innym dowodom wiarygodności odmówił, a Sąd Odwoławczy w pełni podzielił ocenę dokonaną przez Sąd Okręgowy. Sąd I instancji prawidłowo ustalił stan faktyczny sprawy na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach organu rentowego

oraz w aktach sprawy, a także na podstawie zeznań świadków M. Z. i A. H. oraz przesłuchania stron: A. T. (członkini zarządu Spółdzielni) oraz ubezpieczonej.

Istota sporu sprowadzała się do rozstrzygnięcia czy organ rentowy zasadnie ustalił wysokość podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne U. T. wliczając do podstawy wymiaru tych składek kwoty wypłacone z tytułu umów zlecenia zawartych przez ubezpieczoną z (...) S.A., które w ocenie organu rentowego były wykonywane na rzecz pracodawcy ubezpieczonej Spółdzielni Mieszkaniowej „Osiedle (...)”.

Przypomnieć należy, że zgodnie z art. 8 ust. 2a ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych za pracownika, w rozumieniu ustawy, uważa się także osobę wykonującą pracę na podstawie umowy agencyjnej, umowy zlecenia lub innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, albo umowy o dzieło, jeżeli umowę taką zawarła z pracodawcą, z którym pozostaje w stosunku pracy, lub jeżeli w ramach takiej umowy wykonuje pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostaje w stosunku pracy.

W przepisie art. 18 ust. 1 i 3 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych wskazano, iż podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe zleceniobiorców stanowi przychód, o którym mowa w art. 4 pkt 9 i 10, jeżeli w umowie agencyjnej lub umowie zlecenia albo w innej umowie o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, określono odpłatność za jej wykonywanie kwotowo, w kwotowej stawce godzinowej lub akordowej albo prowizyjnie.

Z kolei zgodnie z art. 18 ust. 1a cyt. ustawy w przypadku ubezpieczonych, o których mowa w art. 8 ust. 2a, w podstawie wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe uwzględnia się również przychód z tytułu umowy agencyjnej, umowy zlecenia lub innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia albo umowy o dzieło.

Natomiast według art. 20 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe oraz ubezpieczenie wypadkowe stanowi podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i ubezpieczenia rentowe, z zastrzeżeniem ust. 2 i ust.3.

Konsekwencją podlegania ubezpieczeniom społecznym jest także obowiązek ustalenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne. Do ustalenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne stosuje się przepisy określające podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe. Podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne pomniejsza się o kwoty składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i chorobowe finansowanych przez ubezpieczonych niebędących płatnikami składek, potrąconych przez płatników ze środków ubezpieczonego, zgodnie z przepisami o systemie ubezpieczeń społecznych (art. 81 ust. 1 i 6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, tekst jednolity: Dz. U. z 2017 r., poz. 1938 ze zm.).

Z kolei zgodnie z art. 4 pkt 9 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych z dnia 13 października 1998 r. użyte w tej ustawie określenia, oznaczają przychód w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych z tytułu umowy o pracę lub umowy zlecenia.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego ocena prawna dokonana przez Sąd I instancji jest w pełni prawidłowa, zaś chybiony okazał się zarzut naruszenia przez Sąd Okręgowy przepisów prawa materialnego art. 8 ust 2a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez jego błędną wykładnię oraz naruszenie art. 18 ust. 1a ustawy systemowej poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i dokonanie błędnej subsumpcji. Apelujący zarzucał, że Sąd I instancji błędnie zastosował powyższe przepisy prawne, w sytuacji gdy U. T. wykonywała usługi w ramach umowy zlecenia na rzecz (...) S.A., nie zaś na rzecz odwołującego, przez co nie można w oparciu o ww. przepisy przyjąć, że ubezpieczona była w zakresie umowy zlecenia pracownikiem odwołującego. Zdaniem apelującego Sąd Okręgowy nie wykazał bezpośredniego związku między korzyścią pracodawcy, a pracami wykonywanymi przez pracownika na podstawie umowy cywilnoprawnej

zawartej z innym podmiotem, a także nie wykazał, że wynagrodzenie wypłacane ubezpieczonej przez osobę trzecią było finansowane przez pracodawcę ubezpieczonej.

Odnosząc się do tak sprecyzowanego zarzutu, Sąd Apelacyjny wskazuje, że na podstawie art. 8 ust. 2a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych - za pracownika w rozumieniu ustawy, uważa się także osobę wykonującą pracę na podstawie umowy zlecenia, jeżeli umowę taką zawarła z pracodawcą, z którym pozostaje w stosunku pracy lub jeżeli w ramach takiej umowy wykonuje pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostaje w stosunku pracy.

W literaturze przedmiotu zgodnie przyjmuje się, że cytowany przepis rozszerza pojęcie pracownika dla celów ubezpieczeń społecznych poza sferę stosunku pracy o wykonywanie pracy na podstawie umowy cywilnoprawnej przez osobę, która umowę taką zawarła z podmiotem trzecim, jednakże w ramach tej umowy cywilnoprawnej wykonuje pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostaje w stosunku pracy. Kluczową zatem przesłanką, decydującą o uznaniu takiej osoby za pracownika w rozumieniu ustawy systemowej, jest to, że będąc pracownikiem związanym stosunkiem pracy z danym pracodawcą, jednocześnie świadczy na jego rzecz pracę w ramach umowy cywilnoprawnej, zawartej z nim lub inną osobą.

Zgodnie z aprobowanym przez Sąd Apelacyjny poglądem orzecznictwa, przez wykonywanie pracy "na rzecz" pracodawcy, w rozumieniu powołanego przepisu, należy rozumieć "uzyskiwanie" przez pracodawcę "rezultatu pracy", w tym znaczeniu, że musi istnieć bezpośredni związek między korzyścią pracodawcy, która jest wymierna i związana z realizacją celów statutowych, a pracami wykonywanymi przez jego pracowników na podstawie umów cywilnoprawnych zawieranych z innym podmiotem (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 2 września 2009 r., sygn. akt II UZP 6/09; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 lutego 2010 r., sygn. akt I UK 259/09 oraz z dnia 25 maja 2010 r., sygn. akt I UK 354/09).

Wskazuje się w orzecznictwie, że regulacja art. 8 ust. 2a ustawy obejmuje sytuację, gdy pracownik wykonuje pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostaje w stosunku pracy, na podstawie umowy zawartej z innym podmiotem. Tak też Sąd Najwyższy stwierdził już w uchwale z dnia 2 września 2009 r., II UZP 6/09, wyjaśniając, że to pracodawca, którego pracownik wykonuje na jego rzecz pracę w ramach umowy cywilnoprawnej zawartej z osobą trzecią, jest płatnikiem składek na ubezpieczenia społeczne, nie zaś ta osoba trzecia. Kolejne orzeczenia Sądu Najwyższego jednolicie utrwalają to stanowisko i odnoszą się do dalszych kwestii, wynikających z przyjęcia, że płatnikiem składek jest pierwotny pracodawca (wyroki z dnia 14 stycznia 2010 r., I UK 252/09, z dnia 2 lutego 2010 r., I UK 259/09, z dnia 18 października 2011 r., III UK 22/11, z dnia 11 maja 2012 r., I UK 5/12, z dnia 22 października 2013 r., III UK 155/12, z dnia 6 lutego 2014 r., II UK 279/13, z dnia 3 kwietnia 2014 r., II UK 399/13).

W konsekwencji - bez względu na rodzaj wykonywanych czynności przez pracownika, wynikających z umowy zawartej z osobą trzecią oraz niezależnie od tożsamości rodzaju działalności prowadzonej przez pracodawcę i osobę trzecią, wystarczającą przesłanką zastosowania art. 8 ust. 2a ustawy jest korzystanie przez pracodawcę z wymiernych rezultatów pracy swojego pracownika, wynagradzanego przez osobę trzecią ze środków pozyskanych od pracodawcy na podstawie umowy łączącej pracodawcę z osobą trzecią. Z punktu widzenia przepływów finansowych, to pracodawca przekazuje osobie trzeciej środki na sfinansowanie określonego zadania, stanowiącego przedmiot swojej własnej działalności, a osoba trzecia, wywiązując się z przyjętego zobowiązania, zatrudnia pracowników pracodawcy. Wszystko to zaś ma na celu obniżenie kosztów zatrudnienia przez zastąpienie "oskładkowanego" wynagrodzenia za pracę "nieoskładkowanym" wynagrodzeniem za wykonanie dzieła lub za wykonanie usług (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 lutego 2017 r., II UK 693/15).

Sąd Apelacyjny stwierdza, iż wobec powyższych rozważań i okoliczności faktycznych sprawy należało uznać, iż w niniejszej sprawie przesłanki z art. 8 ust. 2a ustawy systemowej zostały spełnione.

Niesporne jest, że odwołującą spółdzielnię łączyła z zainteresowaną umowa współpracy z dnia 27 stycznia 2016 r., jak i to, że (...) S.A. zawarła z U. T., która jest pracownikiem odwołującej, umowę cywilnoprawną w czasie trwającego stosunku pracy. Treść umowy współpracy nie budzi wątpliwości co do celu jej zawarcia, środków i metod jej realizacji. Przedmiotem tej umowy było określenie warunków, na jakich Spółdzielnia będzie świadczyć usługi administracyjne

w zakresie umów ubezpieczenia, zawartych w (...) S.A. przez mieszkańców Spółdzielni. Usługi te miały polegać na pobieraniu od ubezpieczonych należnej składki i przekazywaniu jej do (...) S.A. oraz wsparciu działań marketingowych i prewencyjnych, prowadzonych przez (...) S.A. w zasobach mieszkaniowych Spółdzielni, m.in. dystrybucja ulotek reklamowych, wskazanie miejsc do umieszczenia materiałów reklamowych (...), udostępnienie miejsca na stronie www Spółdzielni, sporządzanie miesięcznych wykazów ubezpieczonych. Czynności te Spółdzielnia była zobowiązana wykonywać we własnym zakresie i przy wykorzystaniu własnych zasobów. Za czynności te (...) S.A. zobowiązała się do wypłaty wynagrodzenia w wysokości netto 10% sumy miesięcznych składek ubezpieczeniowych z tytułu umów ubezpieczenia, zawartych z mieszkańcami Spółdzielni, przekazanych przez Spółdzielnię na rachunek bankowy (...) S.A. i zarejestrowanych w systemie (...) S.A. Wynagrodzenie było naliczane w okresach miesięcznych i płatne na podstawie faktury, przedstawionej zainteresowanej przez Spółdzielnię.

Nie było także sporu co do tego, że dnia 12 maja 2016 r. (...) S.A. w Ł. Oddział w P. zawarła z U. T. umowę zlecenia, której przedmiotem było wykonanie przez zleceniobiorczynię prac: w zakresie wykonywania umów ubezpieczenia mienia ze składką płatną miesięcznie zawartych przez mieszkańców zasobów mieszkaniowych zarządzanych przez Spółdzielnię Mieszkaniową „Osiedle (...)” w P. polegające m.in. na sporządzaniu miesięcznych wykazów / list ubezpieczających / ubezpieczonych, którzy opłacili składkę na ubezpieczenie i przekazywaniu ich do (...) oraz na aktualizacji bazy danych w systemach informatycznych (...) oraz inne dodatkowe czynności zlecone przez zleceniodawcę, a także przeprowadzanie akcji marketingowych polegających m.in. na dystrybucji materiałów marketingowych dotyczących ubezpieczeń mienia będących w ofercie (...) S.A. i przekazywaniu zainteresowanym ogólnych informacji o możliwości zawierania umów ubezpieczenia mienia ze składką płatną miesięcznie.

Sąd Apelacyjny – wbrew zarzutom zawartym w apelacji – podzielił ustalenie Sądu Okręgowego, że praca ubezpieczonej, będącej pracownikiem Spółdzielni Mieszkaniowej „Osiedle (...)” w P., w ramach umowy zlecenia zawartej z (...) S.A., w końcowym rozrachunku świadczona była na rzecz ww. spółdzielni. Istotne dla takiej oceny było ustalenie, że na skutek pracy wynikającej z umowy zlecenia zawartej z (...) S.A., to właśnie Spółdzielnia Mieszkaniowa uzyskiwała korzyści w postaci prowizji. Błędym byłoby zatem przyjęcie, że sporna umowa zlecenia była realizowana wyłącznie w interesie (...) S.A. Zarówno umowa generalna zawarta pomiędzy odwołującą spółdzielnią i (...) S.A. oraz umowy zlecenia indywidualnie zawierane z pracownikami odwołującej, wpływały na dochód jaki miała osiągnąć Spółdzielnia Mieszkaniowa „Osiedle (...)” w P..

Sąd Okręgowy trafnie wskazał, że podstawowym zadaniem U. T. było prowadzenie rozliczeń finansowych z mieszkańcami, obejmujących także naliczanie i odprowadzenia składki ubezpieczeniowej oraz przekazywanie stosownych danych do (...) S.A. Za te czynności ubezpieczona otrzymywała wynagrodzenie, kalkulowane jako „7% od przekazanej na rzecz zleceniodawcy kwoty składki z tytułu umów ubezpieczenia mienia ze składką płatną miesięcznie”. Realizacja umowy zlecenia łączącej ubezpieczoną z (...) S.A. była całkowicie zależna od realizacji Umowy Generalnej łączącej Spółdzielnię Mieszkaniową „Osiedle (...)” z (...) S.A. U. T. przyjmowała mieszkańców w godzinach działania biura spółdzielni. Również w godzinach pracy wysyłała korespondencję do mieszkańców. Współpraca Spółdzielni z (...) S.A. byłaby niemożliwa bez pracy ubezpieczonej, która prowadziła niezbędne rozliczenia i czuwała nad prowadzeniem stosownych wykazów ubezpieczonych mieszkańców.

Wbrew zarzutom strony apelującej – prawidłowe jest ustalenie Sądu I instancji, że korzyścią odwołującej Spółdzielni była „prowizja” przewidziana w Umowie Generalnej, związana z obsługą procesu pobierania i przekazywania składek ubezpieczeniowych, którą to pracę wykonywała U. T.. Umowa zlecenia nie była więc realizowana tylko i wyłącznie w interesie (...) S.A. Nie ma rozstrzygającego znaczenia to, że dochody Spółdzielni de facto były niewielkie. Dochody te były uzależnione od aktywności pracowników/zleceniobiorców. Spółdzielnia Mieszkaniowa „Osiedle (...)” była więc beneficjentem wykonywanych umów zlecenia i czerpała korzyści z pracy własnych pracowników/zleceniobiorców - w tym w szczególności z pracy U. T..

W tym stanie rzeczy zasadne okazało się stanowisko organu rentowego, zaś zaskarżona decyzja prawidłowo kwalifikuje umowę cywilnoprawną ubezpieczonej zwartą z (...) S.A. w ramach której świadczyła ona usługi na rzecz swego pracodawcy, z których przychód, w związku z treścią art. 8 ust. 2a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych,

pracodawca powinien uwzględnić w podstawie wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne i ubezpieczenie zdrowotne.

Z regulacją art. 8 ust. 2a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych koresponduje unormowanie zawarte w art. 18 ust. 1a i w art. 20 ust. 1 tej ustawy, dotyczące problematyki podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne. Skoro, bowiem w sytuacjach, do których odnosi się art. 8 ust. 2a ustawy, mamy do czynienia z jednym, szeroko ujętym pracowniczym tytułem obowiązkowego podlegania ubezpieczeniom społecznym, to konsekwentnie w art. 18 ust. 1a i następnie w art. 20 ust. 1 tej ustawy nakazano w stosunku do tych ubezpieczonych uwzględnienie w podstawie wymiaru składek również przychodu z tytułu umowy agencyjnej, umowy zlecenia lub innej umowy, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia albo umowy o dzieło. Płatnikiem tych składek, w myśl art. 4 pkt 2a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, jest pracodawca, który jest zobowiązany uwzględniać w podstawie wymiaru składek za swoich pracowników także przychody uzyskiwane przez tych pracowników z tytułu umów cywilnoprawnych, o ile prace w ramach tych umów wykonują w warunkach objętych dyspozycją art. 8 ust. 2a tej ustawy. Jednolite stanowisko w tej kwestii zostało zaprezentowane w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 2 września 2009 r., II UZP 6/09, OSNP 2010 nr 3-4, poz. 46 oraz w wyrokach Sądu Najwyższego z dnia 14 stycznia 2010 r., I UK 252/09, z dnia 22 lutego 2010 r., I UK 259/09, oraz z dnia 18 października 2011 r., III UK 22/11, OSNP 2012 nr 21-22, poz. 266).

Organ rentowy dokonał naliczenia podstawy wymiaru składek ubezpieczonej zgodnie z powyższymi normami, zatem zaskarżoną decyzję należało uznać za prawidłową.

Tym samym zarzuty przedstawione w apelacji okazały się nietrafne i z tego względu nie zasługiwały na uwzględnienie.

W konsekwencji zaskarżony wyrok Sądu I instancji, odpowiada prawu, a apelacja jako pozbawiona uzasadnionych podstaw, podlegała oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Apelacyjny orzekł na podstawie art. 98 §1, 1¹ i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. i art. 108 § 1 k.p.c., zgodnie z ogólną zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania, zasądzając od odwołującej i zainteresowanej na rzecz pozwanego (jako strony wygrywającej) kwoty po 1350 zł (a zatem po połowie z łącznej kwoty kosztów 2700 zł) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, za czas od dnia uprawomocnienia się orzeczenia, którym je zasądzono, do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym. Wysokość kosztów zastępstwa procesowego ustalono na podstawie § 10 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

Wiesława Stachowiak